

[Anders Andersen.]

kvitteringer? Hvorfor skal man møde med kvitteringer for at kunne godtgøre, at man har indbetalt disse penge, hvis der udstedes et præklusivt proklama? Det kunne være — det er for øvrigt også en af de ting, vi gerne ville have haft undersøgt — at man kunne nøjes med at henvise til de forsikringsselskaber, hvor man har haft sin forsikring tegnet. Mon ikke forsikringsselskaberne meget hurtigt og meget let kunne have fundet frem til, hvad den enkelte havde ydet?

Der er som bekendt tale om en tilbagebetaling, der svinger fra 12 pct. til 20 pct. af de beløb, der er opkrævet i sidste omgang. Jeg forstår ikke, at man ikke synes, at det er urimeligt, at man ikke vil foretage en sådan bonusudbetaling. Det er efter vor opfattelse et overgreb mod andres midler, og lad mig understrege: det er jo ikke alene 5 kr., det drejer sig om; det er beløb, der svinger fra over 50 000 kr. og nedefter — vel at mærke selvfølgelig tit mindre, men dog ikke uvæsentlige beløb for den enkelte.

Nu har vi fået en række ændringer fra regeringspartierne, og man har på nogle områder vist en vis lydhørhed over for de bemærkninger, som vi fremførte ved første behandling, idet man møder op med ændringsforslag, som i nogle retninger tilgode-ser visse erhvervsorganisationer. Jeg kunne i denne forbindelse have lyst at spørge den højtærede statsminister: efter hvilke retningslinjer har man foretaget fordelingen af disse beløb? Jeg har med en vis interesse studeret det forslag, der fremkom i 1954, hvori der også var afsat visse beløb til fordeling blandt de forskellige erhvervsorganisationer. Må jeg nævne nogle enkelte tal: i det foreliggende ændringsforslag nr. 1 foreslår man til Industrirådet ydet 650 000 kr. mod sidste gang 900 000 kr., til Håndværksrådet 650 000 kr. mod 675 000 kr., og sådan kunne jeg fortsætte nedad i rækken. Her er tale om forskellige nedsættelser, som ikke er motiveret, og det er derfor, jeg efterlyser en udtalelse fra den højtærede statsminister om, efter hvilke retningslinjer man har foretaget denne udlodning til erhvervslivet.

Jeg må måske have lov at tilføje, at på et enkelt område har man ikke fundet anledning til en nedsættelse, men tværtimod til en fordobling, nemlig af det beløb,

som stilles til rådighed for Arbejderbevægelsens Erhvervsråd; her foreslog man sidste gang 250 000 kr., denne gang foreslår man 500 000 kr. Jeg skal ikke sige, om beløbet er for stort, men det giver uvilkårlig anledning til spekulation over, om fordelingen er foregået efter venskabsforhold, eller om det er andre kriterier, der er baggrunden for fordelingen af disse beløb.

Jeg har endvidere med interesse bemærket, at der er afsat et beløb på 1,5 mill. kr. til uddeling som yderligere erstatning til bomberamte eller krigsskadelidte. Jeg har i og for sig ikke noget imod, at man afsætter et sådant beløb, som skal udbetales efter finansministerens indstilling og med tilslutning af finansudvalget, men jeg forudser, at der vil komme til at foreligge en meget, meget vanskelig opgave, både for den højtærede finansminister og for finansudvalget. Man kan vel være nogenlunde sikker på, at i det øjeblik det er almindelig bekendt, at nu er der stillet halvanden million kroner til rådighed, vil det strømme ind med fornyede ansøgninger om yderligere erstatning. Jeg tror faktisk, det vil være en håbløs opgave på et rimeligt grundlag at fordele disse penge. Jeg tror, at man ved at afsætte et sådant beløb vil komme til at skabe utilfredshed mellem de enkelte skadelidte.

Det bestemmes, at der skal være en væsentlig forskel mellem det udækkede tab og skadens samlede størrelse. Ja, det er muligt, at det er et anvendeligt kriterium. Men hvis det er en forholdsvis lille skade, kan der jo godt være en væsentlig forskel mellem den samlede skade og den udbetalte erstatning, uden at det behøver at være noget større beløb, der mangler; drejer det sig derimod om en stor skade, kan den skadelidte godt have lidt et stort tab, uden at der er en væsentlig forskel mellem den samlede skade og den skadelidtes tab. Jeg ved ikke, hvordan den højtærede finansminister vil administrere bestemmelsen, men jeg ved, at det vil blive en meget vanskelig administration og en meget kedelig administration, som på en række områder vil skabe uvilje og vanskeligheder mellem de skadelidte. Men jeg understreger igen, at vi skal ikke modsætte os dette forslag.

Med hensyn til de beløb, der er afsat til erhvervslivet, vil jeg sige, at der er en ting,